

FRAM KAMERATER

sept.-83

NORSKE LÆRERE

- Bare vent! Når Norge blir fritt, blir det bruk for oss igjen.
- Ikke for meg. Jeg var lærer i tysk.

GHT 2/5 1942

Innhold:

leder	s 3
Gi KK-kampanjen ei skikkelig overoppfylling . . .	s 4
Hvordan organisere proletariatet som herskende .	s 5
Til alle som mottar penger for verv	s 7
Oktober-rapport	s 8
Oktobers høstliste	s 12
Oppsummering av sommerleir	s 14
21. august	s 16
Fred og forsvar	s 18
Fredsmarsj -83	s 26
Sleve kniver glipper lett	s 27

Frister for innlevering av FK:

21. oktober

2. desember

Innlevering til Oktober Bokhandel

HUSK:

Dere MÅ benytte nye fargebånd (i dette nr måtte flere av sidene skriver om igjen da trykket var for svakt)
Bruk dobbel linjeavstand (der har dere fått fin rutine)
Lever helst maskinskrevet (oppfordringen står ved lag)
Hold de fristene som er satt (denne gangen er kritikken spesielt rettet til skriver av leder - denne hadde enda ikke kommet da red. hadde avsluttet sitt arbeid. Dette fører sjelsagt til mye merarbeid, da sidene på nytt må stokkes om for å få presset enda ett stykke. Dette skulle ikke være vanskelig å forstå?).

Forsiden er for en gangs skyld hentet fra Klell Hjern's bok "Blix". Boka kan kjøpes på Oktober Bokhandel

Nesten 25.000 velgere har stemt på Rød Valgallianse ved dette valget. Dette er nesten 40% flere enn ved forrige valg - om lag 4.000 flere stemmer enn sist. På 10 år er velgeroppslutninga vår firedoblet.

Under det borgerlige demokratiet er valga en viktig gradmåler for den politiske oppvåkninga og modninga til arbeiderklassen. Dette valget forteller oss at det går framover og at vår politikk vinner økende fotfeste i den norske arbeiderklassen. Fortsatt er det langt fram til vi utgjør den ledende politiske retninga i klassen, men tallene forteller oss på en overbevisende måte at det går rette veien. Det er en økende støtte til, interesse for og behov for en revolusjonær politikk.

Det er nå opp til oss å konsolidere det vi har vunnet og gjøre videre framgang. Den avgjørende forutsetning for å få til det, er styrking av det kommunistiske partiet, av AKP(m-l). Den stemmemessige framgangen, med 40% på landsbasis og over 50% i Trondheim forteller med sitt klare språk at tida er moden for en videre utbygging av partiet; for å rekruttere nye medlemmer.

I Trondheim, på Hitra, Røros, Orkanger osv er det masser av folk som har gitt oss klar beskjed om hvor de står. De har stilt oss overfor ei viktig utfordring. Nå er det opp til oss å ta kontakt med hver enkelt av disse og knytte dem nærmere til partiet. Ikke alle, men mange av disse folka blir med på en studiesirkel hvis bare de blir spurt. Og av disse vil nok ikke alle, men ganske mange bli medlemmer av partiet når de har fått tilstrekkelig kjennskap til hva partiet står for.

Partiplanen vår stilte oppgava, og velgerne har bekrefta riktigheten av å stille den akkurat nå! Så sett i gang, få ut fingern og begynn å samle deltakere til sirklene. Partiet trenger nye krefter, folka finnes og det står bare opp til oss om vi skal høste når kornet er modent!

ii KK-kampanjen ei skikkelig overoppfylling.

Når dette skrives er bare 5 uker gått av høstens KK-kampanje og 70% av målsettinga for abonnementsverving er allerede nådd. Dette er et godt resultat som en kan trekke forskjellige slutninger fra. 1. KK ble brukt aktivt i store deler av valgkampen og det var til begges fordel. 2. Utvidelsen av KK til 20 sider og forbedra layout ga en raskere god effekt enn venta, muligens var det her tilsendinga av gratis KK til gamle abonnenter i uka før valget som gjorde utslaget; resultatet kom i alle fall med to vererekorder i de to påfølgende uker.

Det ser dermed ut til at vervekampanja går mot en raskt oppfylling av målsettingene. KK-utvalget vil sterkt advare mot å nedlegge KK-arbeidet fordi om målsettinga for abonnenter blir oppfylt. Det finnes mange grunner for det. 1. KK-arbeid er hovedoppgave for partiet i distriktet her fram til jul. 2. Det er ikke aktiv abonnementsverving som er skyld i det meste av de 70% som er nådd. Det er folk som sjøl tar opp eller ordner seg abonnement. Det er uttrykk for at KK er mer populær og gir pekepinn at mer KK-arbeid kan gi mye større resultater. 3. Løssalg er viktig KK-arbeid og omfattes ikke med kampanjetall i KK. Avdelingene har sine løssalgsmålsettinger som det er så som så med oppfyllelsen av. Alle avdelingene må bruke mye tid på salg av KK framover.

Mer om avdelingsarbeid og løssalg:

Å holde målsettinger på løssalg er like viktig som å holde målsettinger på ab.verving. Vi har problemer med å holde et høyt og stabilt nok løssalg. Det er dette arbeidet som gir grunnlaget for videre arbeid. Under 1/3 av avdelingene holder her sine målsettinger selv om den neste tredjedelen også driver salg bra regelmessig så er det ikke nok. Den siste tredjedelen er et umulig kapittell, her havner alle fra de som rapporterer at de nesten ikke gjør noe til de som nesten konsekvent "glemmer" å rapportere om KK (vi vet at flere av disse ikke driver noe fast KK-arbeid). Distriktet vårt skal selge i gjennomsnitt 1000 KK pr. mand, og det ser ikke ut til at vi greier det helt. Og for å greie det må den siste tredjedelen begynne å få opp sitt arbeid. Vi er også litt redde for at de andre som gjør et brukbart arbeid gjør det av gammel vane i høst og det betyr i praksis at aktiviteten vil gå nedover!

Løssalg er ikke bare tall. Det politiske betydningen av bolig og særlig bedriftssalg vil KK-utvalget komme tilbake til i neste FK, med erfaringer og problemer. Men vi er for alt salg og alt KK-arbeid, flere salgssteder rundt om kan skaffes til de som ennå ikke ser seg i stand til å hive seg ut i offensivt salg, her er det nok for alle!!

TØRE (form.KK-utvalget)

Hvordan organisere proletariatet som herskende klasse?

En kritikk av sosialisme modellen i UPP.

Jeg er enig med UPP om 2 grunnleggende premisser for gjennomføringen av sosialismen i Norge.

1. En sosialistisk revolusjon kan ikke seire over kapitalismen uten at det kommunistiske partiet (kp) leder revolusjonen.

Videre kan det sosialistiske samfunnet bare utvikles ved at kp, det bevisste element, spiller en ledende rolle i staten og leder klassekampen.

2. I mange tidligere sosialistiske land har kp degenerert til regjeringsparti for den statskapitalistiske overklassen. Dette er en viktig historisk erfaring som kp og arbeiderklassen må treffe tiltak for å unngå.

Så langt er vi altså enige, men jeg skiller lag med UPP i mange av utledningene og konklusjonene som trekkes opp på grunnlag av disse to premisene. Slik jeg tolker Urr, og de som har sloss for denne linja de 3-4 siste åra, først og fremst Jørn M og Trond An , så gir de feil svar på reelle problemer.

Vi er som nevnt enige i at kontrarevolusjonen i Sovjet, degenereringa i Øst-Europa, Vietnam og Albania viser at proletariatets diktatur og den leninistiske partimodellen har skjebnesvangre svakheter og at en kritisk gjennomgang av de historiske erfaringene og ei nytenkning er påkrevd. Men, og her ligger en viktig avgrensning, å lete etter årsakene til kontrarevolusjon og degenerering bare i svakheter ved den leninistiske partimodellen og i organiseringa av proletariatets diktatur, er en farlig forenkling.

For det første innebærer det en alvorlig undervurdering av klassekampen under sosialismen. De historiske erfaringene viser jo nettopp at hverken revolusjonen eller sosialismen er noe teselskap, men at det i lange perioder raser beinhard klassekamp. Videre viser erfaringene f.eks fra Øst-Europa at et alvorlig problem var at kp var for svake, at de hverken makta å skole medlemmene eller massene i marxismen-leninismen og stoke ut en sjølstendig linje for bygginga av sosialismen. Videre peker både Marx, Engels og Lenin på at mangelfull undertrykkelse av borgerskapet og utøvelse av proletariatets diktatur har vært en viktig årsak til arbeiderklassens nederlag.

Her uttrykt i Engels' oppsummering av pariserkommunen: "Ville Pariserkommunen na vart mer en en dag om den ikke hadde brukt autoriteten til det vapna folket mot borgerskapet? Kan vi ikke tvert om si at kommunen gjorde for lite bruk av denne autoriteten"

Den økonomiske basisen

For det andre mener jeg at en studie av de matrielle forhold, den økonomiske basisen i tidligere sosialistiske land er svært viktig for å analysere årsakene til kontrarevolusjon. Felles for de aller fleste av disse landa var at de var svært tilbakeleggende, med en dominerende bondebefolkning og mye småproduksjon, en småproduksjon som spontant avla kapitalisme. Videre var store deler av det gamle byråkratiet kjøpt opp for å fylle viktige posisjoner i det nye statsapparatet.

Partiets maktmonopol og kaderns privilegier.

Detta at arbeiderklassen ikke har fått andre maknemidler, organer, å ty til når kp svikta, eller krampa på folkets rettigheter, ser jeg som en av årsakene til at sosialismen har degenerert. Dette sammenhengt med at store deler av medlemmene i det statsbærende partiet har slutt i statsadministrasjonen eller jobba som parti kader. Etersom de dermed har fått en anna sosial og matriell situasjon enn arbeidere illest har skapt et grunnlag for degenerering og korrupsjon.

Spørsmålet om årsakene til kontrarevolusjon ser jeg som et av kjernepunktene i diskusjonen om hva slags sosialisme modell vi skal programfeste. Å hevde slik mange gjør i sosialisme uoavten, og slik jeg tror UPP komiteerne må ha tenkt, at den avgjørende årsak til kapitalistisk restaurasjon i Sovjet og Øst-Europa skyldes kaderns privilegier og partiets maktmonopol er for enkelt.

Slik jeg ser det er hoved faren for kontrarevolusjon den makt og innflytelsen Klassefienden har. M.a.o. vil spørsmålet om undertrykkninga og diskrimineringa av borgerskapet være avgjørende for om sosialismen skal bestå.

Med dette som bakgrunn vil jeg gå løs på UPR og kritisere det jeg er uenig i.

Partiets ledende rolle

Sjølom UPP understreker partiets ledende rolle når jeg vanskelig for å se hvordan partiet skal utøve sin ledende rolle når det samtidig stiller på lik linje med andre partier, uten noen sær-

stilling, hverken i rorhold til stats- eller voldsmakta. Sosialismen er ingen edel olympisk kappestrid og hvis vi skal ta teorien om at klassekampen fortsetter under sosialismen alvorlig, så mener jeg det er å spille hasard med sosialismen og proletariatets diktatur, å legge opp til en modell hvor partiets ledende rolle bare skal vinnes gjennom overbevisning og kamp om massenes gunst gjennom almenne valg til en folkerettsamling.

partiet må ha en reel og formell særstilling.

Partiet er arbeiderklassens høyeste klasseorganisasjon. Jeg synes det sier seg sjøl at arbeiderklassen må styre sin stat gjennom denne klasseorganisasjonen og ikke kun gjennom en valgt folkerettsamling og en regjering utgått av denne. Men ettersom jeg tidligere på grunnlag av historiske erfaringer har påpekt faren med at partiet får unskrenket makt, mener jeg vi må trekke den historiske lærdommen at vi går inn for en strategisk og balansert maktdeling i samfunnet mellom de tre maktorganene, kp, fagforeningene og de fôikevalgte forsamlingene. Denne maktdelinga må nedfelles i forfatninga.

Jeg skal i en seinere artikkel komme nærmere inn på hvordan jeg mener denne maktdelinga skal organiseres og bl.a kommentere spørsmålet om vi skal tillate flere partier under sosialismen.

Gunnar.

Til alle som mottar penger for verv

(og andre interesserte).

Plenumsmøte i DS i juni 1983 gjorde følgende vedtak:

"Medlemmer med verv som gir inntekt (styrehonorar fra bedriftens styre, fagforeningshonorar o.l.), gir denne til partiet i distriktet."

Uten at det fremgår av vedtaket, er det forutsatt at alle faktiske utgifter i samband med slike verv blir dekket av honoraret før det gis til partiet.

Øk.ansv.

Oktober-rapport

Dette er materialet til den tidligere varsla avd.disk. om Oktober bokhandel i høst.

Styrene må forberede punktet med innledning- som også bygger på egne synspunkter / erfaringer.

Sett av 1½ - 2 timer på avd.møtet.

Avd.styrene er ansvarlig for å levere skriftlig rapport til DS med oppsummering av diskusjonen.

Vi er særlig interessert i svar på de 2 spørsmåla som vi stiller.

A. DEN ØKONOMISKE SITUASJONEN :

Oktober bokhandel har i flere år arbeidet under harde økonomiske vilkår. Vi har fra i fjor sommer og fram til nå hatt en betydelig omsetningsøkning. Flere usikre faktorer gjør at vi ikke kan vente en tilsvarende økning framover. Til tross for den økte omsetning siste år, må vi konkludere med at situasjonen er enda et hakk verre enn før.

De viktigste årsakene er : 1) Økte lønnsutgifter. Vi driver nå med 2 heltidsansatte folk. Tidligere var mye av arbeidet basert på dugnadshjelp. Dette ble uholdbart i lengden. Det er umulig å drive en seriøs butikk uten at flere har det som heltidsbeskeftigelse.

2) Strammere kredittbetingelser. Da vi nå har bokhandelstatus, må alt bokkjøp bestilles gjennom Forlagssentralen. (fellesdistributør av bøker). Der må all gjeld innfris pr. 75 dager.

Tidligere gikk nesten alt bokkjøp gjennom Oktober Forlag eller Tronsmo bokhandel. Der kunne vi i flere år hope opp stor gjeld, og betale når vi fikk råd, - noe vi aldri fikk.

En slik politikk kunne aldri ha blitt gjennomført i dag.

3) Ustabil og usikker kundekrets. Vi har nå en mye større bredde i kundekretsen enn for noen år siden. Det er vi selvsagt glad for, men det har også en biside. Vi blir mer

sårbar for svingninger i etterspørselen. Kinasko og tegneserier er viktige årsaker til omsetningsøkninga siste år. Vi vet aldri når kinaskoene går av moten. Det er vel også et tidsspørsmål før andre begynner med tegneserier. Hvis forretninger med kapital i ryggen prøver å utkonkurere oss på disse markedene, vil de ha alle forutsetninger for å klare det.

4) Økt konkurranse. Dette foregår på to plan. For det første er det en generell tendens til at varehus/kjøpesentra overtar en stadig større del av markedet. Dette vil selvsagt ramme de små kapitalfattige butikkene.

For det andre har vi konkurransen fra de nye media. Det gjelder særlig TV, video, og nå etter hvert også datamaskiner, tekst-TV, osv. Dette gjelder særlig unge folk. Det betyr ikke at bøker vil forsvinne, men at folk mere kritisk vil vurdere bokkjøp, og at boksalget vil gå noe ned.

5) Rakner bransjeavtalen? Sterke krefter er i sving for å få endra den nåværende ordninga, som består i at det er faste priser på bøker, og at bare godkjente bokhandlere har lov å selge bøker.

Endringsforslaget legger opp til svenske tilstander, der det er fri pris på bøker, og alle forretninger kan selge bøker. Resultatet vil bli at bare de største vil overleve.

B. TRENGER VI OKTOBER BOKHANDEL ?

Vi mener at det hadde vært et stort tap for m-l bevegelsen om oktober bokh. ikke fantes. Mange av de funksjonene som vi i dag ivaretar, ville ha vært umulig å overføre til andre. Våre 2 viktigste funksjoner vil alltid være:

- 1) Propagandasentral for partiet.
- 2) Distributør og koordinator for den politiske litteraturen.
- 3) Bestutvalg i, og best kjennskap til den Marxistiske litteraturen som partimedlemmene til enhver tid trenger.
- 4) Yte ekstra service i forbindelse med studie-sirkler, bokstand osv.

Andre faktorer er:

5) Beredskap I en skjerpert situasjon kan Oktoberbøker og annen partiliteratur bli boikotta av de andre bokhandlene. (Vi ble langt på vei boikotta i 70-åra).

6) Vi distribuerer avisa klassekampen. (gratis, naturligvis, i motsetning til Narvessen).

6) Bare vi stiller ut, og pronaganderer konsekvent partiets og Oktobers literatur. Det er bare tilfeldig om andre gjør det (f.eks Jon Michelet, fordi han selger bra).

7) Et eventuelt overskudd vil gi et viktig bidrag til partiøkonomien. Det virker utopisk i dag, men tidene kan forandre seg.

Dersom andre deler av partiapparatet skulle utført disse funksjone, ville det betydd en stor arbeidsbelastning for et allerede hardt pressa partiapparat. Desuten ville det aldri blitt drevet på samme nivå.

6. HVA KAN PARTIMEDLEMMENE GJØRE ?

Den viktigste oppfordringa må bli: BRUK BUTIKKEN MERE , OG NÅR DET ER MULIG.

Bakgrunnen er at partimedlemmene i dag bruker butikken i betydelig mindre grad enn før. Det bør presiseres at dette ikke gjelder alle, men et flertall.

Det vi nå trenger i tillegg til de mange nye tilfeldige kundene, er en fast, stabil kundekrets, som kan motvirke de store svingningene i omsetning. (se salgsoversikt til slutt). Vi vet at økt nedgang i bokkjøp og dårlig økonomi, er viktige årsaker til at partimedlemmene handler mindre på Oktober nå enn før. Likevell mener vi at noe kan gjøres. Skal du kjøpe ei bok, en Plate, te, eller en gave, er det selvsagt lettvis å handle der det er nærmest (f.eks på vei fra jobb). I tillegg kan det hende at vi ikke har det folk spør etter. Når det gjelder bøker og plater, vil det ta fra 1-2 uker å bestille det. Vi tror at dette er 2 viktige faktorer som det er mulig å gjøre noe med.

Dette vil koste noe for den enkelte, men vi mener det er verd å offere så mye for å bidra med å opprettholde butikken. For oss, som for alle forretninger, utgjør julesalget en avgjørende del av årsomsetninga. Et dårlig julesalg, kan ødelegge hele årsomsetninga. (den utgjør minst 1/4 av omsetninga). Derfor: -KJØP MEST MULIG AV JULEGAVENE PÅ OKTOMER, DA ER UTVALGET OGSÅ STØRST.

TALL FOR OMSETNING

1980: 756.000

~~1981:~~ 692.000

1982: 700.000

1983: Forventet omsetning: ca. Kr. 850.000

For de 8 første mnd.

	1982	1983	
jan.	38.600	43.800	(+ 5.200)
feb.	41.300	51.200	(+ 9.900)
mars	46.300	52.100	(+ 5.800)
apr.	41.400	49.900	(+ 8.500)
mai	32.100	58.100	(+ 26.000)
juni	31.700	59.200	(+ 27.500)
juli	46.600	43.200	(- 3.400)
aug.	44.900	43.800	(- 1.100)

Spørsmål til diskusjonen:

- 1) Hvorfor bruker du ikke Oktober bokhandel i større grad enn nå?
Hvilke positive og negative sider vil du framheve ved butikken?
- 2) Hvilken politisk betydning har Oktober bokhandel for arbeidet vårt?
Hva kan vi gjøre for at butikken skal bli et enda bedre redskap for arbeidet vårt?

Oktober-ansvarlig.

Oktober

bokhandel

Kongens gt. 29, Hf. 22555

høstliste:

Romaner/samfunnpolitikk

- Jan Myrdal: Kinesisk landsby 20 år seinere (er utkommet) kr 98,-
 Hans Rotmo: Drømmen om Krasnovalaia og andre historiske eventyr (er utkommet) kr 98,-
 Asbjørn Elden: Rundt neste sving (er utkommet) kr 135,-

Å være Ingen, på vei til Ingensteds, for å oppleve Ingenting. Å være en del av ungdomsoverskuddet, "en loffer på veien" i samfunnets utkant. Asbjørn Elden har opplevd det. I tredveårene gikk han fra sving til sving. tigde til livets opphold, sov aldri i egen seng, aldri på samme sted. Hå levde et liv der herberger, lofferslaffer, lappkjerringer og fattiggubber, juleaftensbomming, småkjakk og trådkjakk ikke var fremmedartede ord, men dagligdags virkelighet. Det er dette denne selvbiofiskeromanen handler om - på en måte som knapt noen annen enn Asbjørn Elden kunne ha gjort.

Toril Brekke: Filmen om Chatilla (kommer ca 1.okt) kr 118,-

Toril Brekkes roman handler om hvor vanskelig det er å få folk i Norge til å ta del i opplevelsene til dem som virkelig har opplevet krigen i Libanon, eller stridene i den tredje verden i det hele. Hovedpersonen i Toril Brekkes roman er en helsearbeider som kommer hjem fra Libanon til sin filmregissørmann. Han er bare opptatt av samlivsproblemer og synes hun er altfor interessert i Libanon, og altfor lite interessert i ham. Boka gir en intens skildring av samlivsproblematikken kontra forholdene i det krigsherjede Libanon.

Dag Solstad: Sleng på byen (kommer ca 25.okt) kr 112,-

Espen Haavardsholm: Store Fri (kommer ca 25.sept)

kr 125,-

Espen Haavardsholm s siste bok er en stort anlagt roman om etterkrigstidas politiske utopier. Om etterkrigstidas individualistiske ide: Mennesket blir ødelagt av sivilisasjonen. Disse tankene leder fram til den Reich-inspirerte frie barneoppdragelse som bokas jeg-person utsettes for. Seinere om negasjonen - SUF-utopien: Bare de ytre forholda endres, bare arbeiderklassen får makta, vil mennesket endre seg, derfor er det ikke vits i å bruke tid til noe annet.

Siste del av boka foregår for en stor del i Polen i 81/82. Deter en krass skildring av "den faktisk ekstirende sosialisme" beskrevet i en skrekksvisjon av en gammel polsk kommunist i rullestol, uten syn og hørsel.

Parallellt går historien om en annen utopi: Den store kjærligheten, ideen som stenger for faktisk kjærlighet.

Studiebøker

Carl Erik Schultz: Kriser i Kapitalismen. Artikler om økonomiske

kriser og om marxistisk kriseteori. (øst utkommet) kr 30,-

Dette heftet legger fram en del materiale om den økonomiske krisa som FOR TIDA dominerer verdensøkonomien.

Marxistisk Studiebok Trinn 1 (kommer ca 25 sept)

kr 98,-

Ei innføring i grunnleggende emner i marxismen, om kapitalismen, om imperialismen og krig. Lagt opp med selvstudier med litteraturliste.

Marxistisk Studiebok Trinn 2 (kommer ca 25 sept)

kr 98,-

Boka er en videreføring av Marxistisk studiebok Trinn 1. Trinn 2 tar for seg kapitalismen både i vest og i Sovjet. Der er også en gjennomgang av den norske revolusjonære bevegelsen. Et kapittel handler om grunnlaget for kvinneundertrykkinga.

Karl Marx: Kapitalen Første bok, del 2 (kap. 5-12)

(kommer ca 25.sept)

kr 929,-

OKTOBER BOKHANDEL

Oppsummering av sommerleir.

Sommerleiren på Sond samla i alt 28 voksne og en del unger. Både sosialisme og kampen mot krisa var tema på leiren. Sosialismediskusjonen var ikke prega av de store uenighetene, sjøl om det fantes motsetninger.

Kort noen av de ~~sym~~spunktene som kom fram på leiren. Utkastet til prinsippprogram (UPP) legger for stor vekt på individuelle demokratiske rettigheter og allment demokrati i forhold til arbeiderklassens kollektive rettigheter, og hvordan arbeiderklassen skal organisere seg for å sikre seg makta i staten og over byråkratiet.

UPP kan tolkes som at det er partiet som er hovedfaren for en kontrarevolusjon. Flere kamerater var uenige i dette. Den største faren ligger i byråkratiet. Derimot hvis partiet degenerer har sosialismen små sjanser til å overleve eller utvikle seg. Faren for at partiet degenererer er absolutt til stede, spesielt hvis største delen av partiet havner i byråkratiet, i stedet for fortsatt å arbeide i arbeiderklassen.

At arbeidsdeling mellom organisering av samfunnet/byråkratiet og anna arbeid er et grunnleggende motsigelse under sosialismen var det 100% enighet om, men det var ikke enighet om hvor raskt det er mulig å bryte ned denne arbeidsdelinga.

En annen viktig kritikk av UPP er behandlinga eller rettere mangel på behandling av den kjønnsmessige arbeidsdelinga og kvinnfolkas rolle før, under og etter en sosialistisk revolusjon.

Andre spørsmål som ble reist, men som vi ikke kom så langt på: ~~KK~~ Skal kommunistpartiet ha en særstilling over høren? Er det som står i UPP om innføring av unntakstilstand tilstrekkelig, eller er det for uklart? Til helheta ble det reist spørsmål om UPP er et revisjonistisk program- kunne det foreksempel blitt vedtatt på SV's landsmøte?

Dette var kort noe av det som ble diskutert. Det er bare å hive seg inn i debatten.

Så til selve leiren. I hovedsak var den vellykka, folk mente at de hadde fått politisk utbytte av leiren.

Det blei framheva som bra at diskusjonene var saklige og ikke prega av skyttergravsstillinger. I tillegg var det bra å ha to temaer på på en leir. Dessuten er det et veldig behagelig sted å ha leirpå.

Så til det negative:

Det var toinnledninger på leiren som var tenkt som to motinnledninger. Men da uenigheten mellom innledern ikke var så enormt store var det litt forvirrende. Dessuten snakka innlederne for fort. Gruppediskusjonene var bra, mens plenum ble mer rotete og famlende, spesielt det første. Diskusjonene i plenum blei heller ikke innretta på at nye og ferskere kamerater skulle ta del.

Angående det praktiske ble det litt rot. Teknisk ansvarlig meldte avbud på første leirdag. Det var også for lite med en person i barnehagen slik at gruppene måtte trø til. Men det er ingen tvil om at barnehageansvarlig gjorde en kjempebra jobb.

To ting til slutt:

Sommerleirdiskusjonene har tradisjonelt vært lagt opp til å diskutere uenigheter. Men for e n del temaer kan det være vel så fruktbart å innrette innledninger og diskusjoner på mere skolering f.eks. krisa som var andre tema på leiren.

Sommerleiren samla 28 voksne. Det at så få kommer på leir sinker utviklinga av politikken i partiet. Det er ingen tvil om at sommerleirene er en av de mest effektive måtene å utvikle politikken på. Men det hjelper lite med moralisering, heller ikke en pliktskydigst rundspørring avdelingene i mai om hvem som skal på leir.

Forslag som kom fram på leiren- En undersøkelse i avd. i februar om hvem som vil dra på leir, ønska lengde på leiren, opplegget o.s.v.

Leiransvarlig.

21. august

I år var det 15 år siden Sovjets invasjon i Tsjekkoslovakia. I Trondheim ble dagen markert lørdag 20 aug. med demonstrasjonstog, tale for dagen av Edvard Hoem, "minikonserert" og salg av roser.

Forberedelsene til markeringa av dagen startet tidlig i vår. Det ble skrevet et opprop undertegnet av de fleste partier i bystyret pluss er rekke enkeltpersoner. Dette ble sendt til partier, klubber og fagforeninger. Det kom inn støtte fra: Ligningsstatens Landsforening, Studenttinget i Trondheim, N.T.T.F. avd trondheim, Telemontørene forening, Trondheim Handel og kontor, Trondheim Høyrekvinner, Trondheim Unge Høyre, Venstre, AKP(m-l), Fellesrådet for sosialskolestudenter, Helseheimen Personalforening, Kvinnefornten AU, Bedriftsklubben ved Stentor, Jern og Metallarb. forening avd 12, tillitsvalgte for Norsk Sykepleierforbund ved RIT, Tjenestemannslaget ved UNIT, Bedriftsklubben ved ILA-Jern A/S, Jakobsen og Holter ARK. MNAL, ansatte AFAG-medlemmer ved Arkiplan Ark. Ktr, Sykehusenes Personalforening avd 174, SV.

Før sommeren ble purringsbrev sendt til partier, klubber og fagforeninger som til da ikke hadde svart på vår tidligere henvendelse.

Planene med å arrangere konsert på Marinen måtte avlyses pgr a det dårlige været som hadde vært pluss at det ble for risikabelt økonomisk pgr a konkurrerende arrangement med Musikkfestival på Stiklestad og Kalvøyafestivalen.

ER det avlegs å gå i tog? Mellom 250 - 300 gikk i demonstrasjonstog. Dette samsvarer dårlig med den relativt bra oppslutningen vi fikk fra fagforeningene. Hvor ble det av partikamerater i fagforeningene sin massemobilisering? Hele Trondheim sentrum bar preg av at det var 15 år siden invasjonen i Tsjekkoslovakia gjennom blomstersalget som var. Det ble solgt ca 2000 roser - så Arbeiderpartiet, som hadde valgkampstart ble overskygget. Vi fikk god pressedekning. Dette pluss en god tale fra Edvard Hoem gjorde at den politiske markeringa ble bra.

Den dårlige oppslutninga om demonstrasjonstoget skyldes for en stor del dårlig mobilisering, også at det generelt er lettere for folk å kjøpe roser og støtte arrangementet på denne måten enn gå i tog. Både Venstre og RV hadde på forhånd tilbudt seg å mobilisere før 21. aug - dette såg vi lite av. Var 21. aug. med i RV sine

planer? En meget viktig del av 21.aug-markeringa er den økonomiske støtten. I år ble det sendt ca 10 000.- kroner i ren pengestøtte til støttefondet for Carta.

I to år har Afghanistan og Polen vært en viktig del av parolegrunnlaget. Jeg mener det må være viktig i årene framover å gjøre 21. aug. til en demonstrasjonsdag mot all sovjetisk imperialisme.

LOTTE.

Fred og forsvar

RØD UNGDOM VISER VEIEN UT AV ISOLASJONEN.

Per Ove [ ] og Lars S[ ] i RU's sentralstyre, har lansert et opplegg som de hevder kan føre m-l-erne mer på offensiven i forhold til NTA og fredsbevegelsen. Rød Ungdoms plan er at dette skal diskuteres diskuterer internt i organisasjonen utover høsten. Når så utplassering utplasseringa kommer i desember, er det målet at RU skal stå på barrikadene med ei politisk linje som bringer oss ut av isolasjonen, eller "inn på banen, kara" for å si det med Jon Leirfall.

Av flere grunner ønsker vi å presentere denne debatten også i AKP. Vi - det er Claus Je [ ] og Erik fra RU's distriktstyre. I stedet for å utarbeide et eget innlegg, har vi valgt å stjele et fra Lars og Per. Vi tror vi har dårlig tid.

En del bra argumenter som fortsatt holder.

1. Undervurdering av faren fra Sovjet.

Vi har avvist arrangementer fordi SS20-parolen ikke har vært med. Vi har avvist forslagene om "Norden som atomvåpenfri sone" og kravet om "Atomfritt Europa fra Polen til Portugal" som begge er ensidige sonekrav.

2. Alternative forsvarsformer - vern i tilfelle krig

I motsetning til NTA som har ei linje for kapitulasjon i tilfelle krig, har vi stilt opp folkekrigens vei når det borgerlige forsvaret bryter sammen.

Vi har krevd økt sivil beredskap, bomberom for å verne sivilbefolkninga i tilfelle krig.

3. Folkelig motstand i øst

Vi har kritisert samarbeidet med de statsdirigerte fredsorganisasjonene. Hvis NTA skal støtte fredsorganisasjonene i Øst-Europa må de være uavhengige.

4. Vis solidaritet

Vi har retta sterk kritikk mot ledelsen i fredsbevegelsen, f.eks. Eva Nordland, når de har gått i mot frigjøringskampen i tredje verden f.eks. Afghanistan.

Argumentasjon med svakheter

I kritikken av fredsbevegelsen har det også blitt ført fram

argumenter med klare svakheter. Denne kritikken griper ikke tak i bevegelsens virkelige innhold, men hvordan den framtrer.

- Dette er ikke en fredsbevegelse, men en anti - atombevegelse. Grunnen til at FTA ikke er en fredsbevegelse er at den politiske linja de har fører til ettergivenhet i Europa overfor supermak - tene, særlig Sovjet.

Derfor fremmer linja deres krig og ikke fred. Det at fredsbeve - gelsen er en anti - atombevegelse er så sjølsagt at mange i som støtter den vil si seg helt enig, uten at vi klarer å komme noe lengre av den grunn. Ved at vi bare sier at det er en anti - atombevegelse og ikke en fredsbevegelse så dekker vi faktisk til den kritikken vi har av dem. Vi må si klart og tydelig fra at linja deres fremmer krig, og det ble ikke gjort på sommer - leiren.

- Bevegelsen er Euro - sjåvenistisk fordi den konsentrerer seg om å bevare freden i Europa og ikke tar opp krigene som faktisk pågår i den tredje verden f.eks. Afghanistan, El Salvador og Palestina.

Det er riktig å påpeke at det finnes rasistiske og sjåvenistiske strømninger i Europa, og at en sentral del av fredsarbeidet er å gi støtte til Afghanistan i deres væpna kamp mot Sovjet.

Det er sjåvenisme å snakke som om den tredje verden ikke fantes, eller ennå verre, gå imot folks frigjøringskamp av Mensyn til freden". Når fredsbevegelsen konsentrerer seg om Europa og ikke vil ta opp frigjøringskampene i den tredje verden så står den i fare for å konservere sjåvenistiske strømninger i Europa.

Men det blir feil å stille kampen for freden i Europa opp mot kampen frigjøringsbevegelsene fører. Vi må ikke framstille vår kritikk slik at kampen for å bevare freden i Europa er uviktig opp mot støtte til 3. verden:

Vi må i større grad argumentere med at dette er en enhet med utgangspunkt i kampen for den nasjonale sjælråderetten, som føres i BÅDE Europa og den tredje verden.

Når representanter for fredsmarsj 83 i Trondheim latterliggjør jakta på sovjetiske U-nåter i norske fjorder som krigshissing og falskneri, på et møte med over 1000 folk, uten å bli imte - gått, så er det et uttrykk for ei LINJE FOR ETTERGIVENHET.

Når man har gitt opp forsvaret av sin egen nasjonale uavhengig - het, så blir det helt ulogisk å være opptatt av å forsvare andres.

Får vi folk til å skjønne at de sjøl må forsvare sin egen nasjonale uavhengighet for å bevare freden, da blir det også DERFOR LIGGER PROBLEMET FØRST OG FREMST I AT BEVEGELSEN HAR EN FEILAKTIG LINJE FOR Å FORSVARE EUROPAS SJØLRÅDERETT.

VÅR LINJE OG PROGRAM

Vi må ha en taktikk i forhold til fredsbevegelsen for å åpne sya til folk for at det er forsvar av den nasjonale sjølråderetten som kan utsette og hindre krigen.

Denne taktikken må bestå i et konkret og korrekt program på atompolitikk slik at vi får folk i tale og kan legge fram vårt mer helhetlige program for forsvar av freden.

Forslag til konkret atomprogram:

1. Nei til alle atomvåpen - supermaktene må begynne nedrustning.
2. Nei til atomvåpen i øst og vest. For gjensidig nedrustning.
3. Nei til Cruise og Pershing 2. Fjern og ødelegg alle SS20- raketter.

Vi vil møte kamp på disse parolene. I argumentasjonen mot vil vi møte en teori for å bygge opp under ensidig nedrustning. Denne består av tre hovedelementer:

1. Våpnene er årsaken til krig. Enten mengden eller kvalitet, eller en kombinasjon.
2. Opprustninga drives av en rustningsspiral.
3. Drivkrafta er de militærindustrielle kompleksene som har tatt makta fra de politiske lederne.

- Vi må aktivt gå i konfrontasjon med dem og kritisere deres syn på at det er rustningsspiralen og det militærindustrielle komplekset som driver fram opprustninga . Vi må påvise konkret at det er imperialismen som er årsaken til opprustningen.
- Vi må i stedet krøve gjensidig nedrustning. Idag betyr det Pershing og Cruise opp mot SS 20. Dette kan ikke først og fremst betraktes som teknisk , men som et politisk uttrykk for at bevegelsen retter seg mot begge supermaktene.

Jeg tror også Sovjet først og fremst betrakter bevegelsen som en politisk bevegelse. Om fredsbevegelsen ikke klarer å hindre utplasseringa av Pershing og Cruise sår likevel det viktigste for Sovjet en politisk bevegelse som erettergIVEN overfor Sovjet og bare reiser konkrete krav overfor USA.

De vet at teknisk sett vil alltid USA finne andre løsninger, f.eks. plassere alle Pershing og Cruise - rakettene ombord på gamle hangarskip. Men da har også USA tapt en politisk kamp om hvem som skal ha herredømmet over Europa

Derfor må også vi først og fremst tenke hvordan fungerer denne bevegelsen politisk. Atomvåpnene og kampen mot dem, er bare uttrykk for den politiske kampen - ettergivenhet eller motstand.

- Å kreve gjensidighet betyr ikke at vi støtter utplassering av Pershing og Cruise, selv om Sovjet ikke fjerner sine SS 20. Grunnen til at vi stiller kravet om gjensidig nedrustning er at bevegelsen skal rette seg mot begge supermaktene samtidig. Dette er en politisk kamp som vil ta tid ^{som} ikke kan løses ved å støtte den ene supermakta.

- Hvor mange atomvåpen en slik bevegelse

får fjerna ser jeg på som underordna. Historia har vist at nedrusatningsforhandlinger aldri hra ført fram. Kanskje vil en slik bevegelse oppnå delseire, men de vil aldri få supermaktene til å fjerne alle atomvåpnene. Dessuten vil de fort kunne sette igang produksjonen igjen under en krig.

Forslag til program for kamp mot ettergivenheten i Europa:

Samtidig med at vi presenterer vårt frontgrunnlag på atomvåpen, for å få innpass i bevegelsen, så må vi føre den virkelige kampen for å hindre og utsette krigen. Den kan uttrykkes i en parole: ALLE FOLKS FRIHET - VERDENS FOLKS FRED !

Denne parolen uttrykker at kampen for fred til syvende og sist dreier seg om forsvaret av den nasjonale sjølråderett.

Her kan vi kjøre fram et program for Europa som tar opp følgende saker:

- Bygg sterke nasjonale forevar. Både stående styrker og gerilja/ heimevern for å kjempe i dybden.
- Sivil beredskap - vern befolkninga. Bomberom, gassmasker, beredskapslagre, evakueringsplaner og flere svelser. Mot ideen om total utslettelse. Atompassifisme
- Reis krav om sanksjoner for å presse Sovjet til nedrustning.
- Aktiv støtte til opposisjonen i Øst-Europa.

Enhet i kampen for nasjonal sjølråderett.

Samtidig som vi kjører fram et slikt program for Europa, må vi

agitere for solidaritet med de som kjemper i tredje verden i dag mot supermaktene, særlig Sovjet.

En korrekt linje for kritikk av fredsbevegelsen vil få fram ENHETEN mellom støttearbeidet til Afghanistan og motstanden i Europa PÅ ET ANTI-IMPERIALISTISK GRUNNLAG.

FREDSBEVEGELSENS SYN PÅ KRIG OG FRED.

For at vi nå skal komme videre i kritikken av linja til fredsbevegelsen og forsøke å komme mer på offensiven, må vi gripe fatt i bevegelsens syn på krig og fred. Dette synet kan IKKE LESES GJENNOM PAROLER VI STILLER, etter min oppfatning kommer de bare til å trykke der.

Dette synet kan bare avsløres gjennom å lese Nei til Atomvåpens materiell, ledernes bøker og deres uttalelser i radio og presse. Derfor må vi gå i gang med å lese NTA's publikasjoner som forklarer bevegelsens politiske fundament.

Bare ved å angripe der politiske fundamentet kan vi vinne gjennom med vår helhetlige fredspolitik.

Jeg oppfatter at det viktigste synet til fredsbevegelsen er at våpna fører til krig. Likevel er de ikke så banale at de bare sier det. De har også en argumentasjon for at det er menneskene som står bak opprustninga. Dermed får de tilsynelatende fram at det er systemet som er årsaken til krig, men deres systemanalyse er feil. Dette er en teori for fredelig imperialism.

HVORDAN MØTER VI DETTE I VIRKELIGHETEN?

1. "Våpna fører til krig"

Denne påstanden er åpenbart feilaktig. Krig er et forhold mellom mennesker ikke ting.

Dette får styreformannen i et stort våpenfirma i England fram på en glimrende måte:

" Hvis våpenfabrikantene skal ha skylden for krigen kan en like gjerne si at det er "innbruddstyvens verktøy som er skyld i innbruddene" eller "giften som er skyld i selvmordene".

Det faktum at det fantes flere våpen i 1945 enn i 1938 viser også det latterlige i å påstanden om at våpna fører til krig.

2. Rustningsspiralen driver opprustninga fram.

Når vi først slått tilbake den enkle argumentasjonen at våpna fører til krig så kommer følgende argumentasjon:

"Stat A utvikler et våpensystem og begynner så umiddelbart å forske på hvilket motmiddel Stat B kan tenkes å utvikle. På dette grunnlag utvikler Stat A et mot - mot middel.

Hva Stat B faktisk foretar seg eller planlegger spiller mindre mind mindre rolle for utviklinga av våpenforskninga og utviklinga blir dermed en selvgenererende prosess (driver seg sjøl) som antakelig ikke trenger noen økt internasjonal spenning og kanskje ikke noen reell fiende for å holdes igang" (Vår understrekning)

Sitatet er hentet fra " Nedrustning - visjon og mulighet" og representerer det synet at det er en rustningsspiral som er årsaken til opprustninga og krigen.

Dette synet kan faktisk dokumenteres :

USA fikk atomvåpen i 1945 : Sovjet i 1949.

USA fikk interkontinentale bombefly i 1948 . Sovjet i 1955.

USA fikk raketter med flere sprenghoder i 1966. Sovjet i 1968.

Osv. osv.

Tilsynelatende kan vi altså se at det er en vekselvirkning i opprustninga mellom USA og Sovjet - en rustningsspiral.

På grunn av rustningsspiralen kan supermaktene ikke komme ut av opprustninga. Den følger sin egen indre dynamikk og må brytes. FREDSEBEVEGELSEN SKAL BRYTE DEN I EUROPA GJENNOM ENSIDIG NEDRUSTNING:

Men denne teorien klarer ikke å forklare utviklinga i styrkeforhold et mellom USA og Sovjet. Den overser det faktum at Sovjet har utvikla seg fra å være totalt underlegen USA i 50 - åra til å bli en konkurrent i 60 - åra og er i ferd med å gå forbi USA militært i 70 og 80 - åra.

- Rustningsspiralen griper tak i den teknologiske konkurransen , men ikke utviklinga i det virkelige styrke forholdet , som er en kombinasjon av kvantitet og kvalitet på b våpen og økonomisk og politisk makt.

- Den får ikke frem hvorfor imperialistmaktene blir drevet til opprustning . Det er fortsatt en for sterk fokusering på at våpna står bak og ikke menneskene .

Dette ser også fredsbevegelsen og de har derfor en samfunnskritisk teori for hvorfor systemet driver menneskene til opprustning og krig.

3. Det militærindustrielle komplekset tar makta fra politikerne og driver opprusninga fram.

Etter at den militære opprustninga er kummet igang så er det anga sjert sterke kapitalkrefter og arbeidskraft i de stater som driver opprustning. 40% av verdens ingeniører forsker for militære formål

Disse kreftene har over tid utvikla seg til et militærindustrielt kompleks som er avhengig av militær opprustning og lever av den. Fredsbevegelsen hevder at disse kreftene i større og større grad har tatt makta over de politiske beslutningene .

Til dette vil jeg si at , sjølsagt eksisterer det et militært kompleks. Spørsmålet blir om det er riktig at de har tatt styring over de politiske beslutningene for opprustning , i praksis tatt makta over viktige deler av utenrikspolitikken.

Jeg tenker her f.eks. på SALT 2 forhandlingene mellom USA og Sovjet som brøt sammen.

Feilen med fokuseringa på det militærindustrielle kompleks et er at det bygger opp en skinnmotsigelse mellom dette komplekset som vil bruke militær makt og resten av borgerskapet som ikke vil det. Dermed legger de grunnlaget for å argumentere for en fredelig reformistisk løsning på rustningsproblemene og imperialismen. Deres mål blir å stoppe rustningsspiralen , få et brudd i spiralen og en motsatt effekt - nedrustningsspiral.

Å bygge opp denne skinnmotsigelsen mellom det militærindustrielle kompleks og resten av borgerskapet passer inn i en sosialdemokratisk teori om at motsigelsen mellom store kapitalmakter kan løses fredelig, f.eks. ved handel, samarbeid, turisme o.l..

KONKLUSJON:

M-l-bevegelsen har til nå bare angrepet den mest åpne feilaktige forklaringene på årsakene til krig - "Våpne fører til krig". Opp mot dette har vi sagt at imperialismen er årsaken til krig UTEN å gå skikkelig til angrep på fredsbevegelsens systemforklaring - samfunnsanalyse.

Fredsbevegelsen framtrer som enkel og naiv, med et enkelt parolegrunnlag. Men bak står dyktige intellektuelle folk som har drevet fram denne systemteorien. Dermed kan vi vinne en større gruppe av aktivister og organisatorer som tror på denne teorien.

PÅ DETTE VIS KAN VI VINNE DE STORE MASSENE PÅ ET ENKELT GRUNNLAG OG SAMTIDIG HA EN AVANSERT TEORI SOM BINDER BEVEGELSEN POLITISK SAMMEN.

Vår kritikk har til nå tatt utgangspunkt i det enkle parolene, men ikke gått til angrep på sjølve fundamentet som lederne i bevegelsen står på. Skal vi vinne fram må vi ta kampen og fremme vår egen teori i kamp, kritikk av deres, samtidig som vi utformer en enkel og korrekt agitasjon rundt atomvåpen for å vinne mange.

PER OV N OG LARS ST

Borgerligt åndsliv.

Fredsmarsj -83.

Det står en god del uenigheter både i og rundt partiet på Fredsmarsj-83, det viser bl.a. de ulike vedtak som er fattet og debatten i pressa.

Her følger et vedtak fra Internasjonalt Utvalg (IU)/Trondheim fattet 7/6-83.

Det ble vedtatt mot en stemme. Jeg oppfordrer kamerater til å fortsette diskusjonen. Se ellers innlegg annet sted i dette nr. om samme emne.

Vedtak fra IU:

"IU er politisk uenig i DS sitt syn på Fredsmarsj-83.

Vi mener grunnlaget for Fredsmarsj-83 er bra, om enn noe upresist, og ønsker at AKP skal slutte seg til marsjen for å jobbe for et utvida fredsbegrep og eventuelle tredje verden paroler innenfor marsjens rammer.

Ettersom det er store motsetninger innenfor partiet i synet på Fredsmarsj-83, vil vi på det skarpeste kritisere at DS har gjort et vedtak om å gå i mot tilslutning i fagforeningene. Dette direktivet skaper en uheldig taktisk situasjon for oss i forhold til fredsbevegelsen. Partimedlemmer og fagforeninge bør heller jobbe for å få med paroler om internasjonal solidaritet. På den måten kommer vi på offensiven og vil stille fredsbevegelsens ledere i sitt rette lys om de eventuelt fjerner slike paroler med makt."

GURO.

Sløve kniver glipper lett.

I dag er de fleste vilkårene for utbrudd av en tredje verdenskrig tilstede. Mange føler at noe må gjøres for å hindre det, men slår på skåka istedenfor merra. En av de viktigste sky-lappene er myten om det "defensive" Sovjet, som okkuperer andre land bare for å forsvare seg mot innringing (akkurat slik Israel også gjør...). Her må skjæres igjennom.

Blant våre egne har jeg truffet på et syn som hevder at årsaka til verdenskrig er å finne i rivaliseringa, ikke i indre forhold i f.eks. Sovjet. Da spør jeg: Hva er det som tilsier at det er rivalisering vi ser, og ikke den ensidige amerikanske aggresjonen mot Sovjet som revisjonistene snakker om? Hvorfor deltar Sovjet i rivaliseringa? Hvorfor er Tsjekko, Eritrea, Afghanistan ikke bare enkeltstående hendelser? Svar på dette finnes bare i indre sovjetiske forhold, i spørsmålet om karakteren av det sovjetiske samfunnet. Og det holder ikke at vi sjøl "forstår" dette intuitivt - vi må kunne forklare det skikkelig for andre.

Sett fra arbeidsfolks synsvinkel er den sovjetiske staten og produksjonsapparatet i dag like privat som Akerkonsernet eller General Motors. De som har makta har gjort det mulig for seg å prioritere egne (overklasse-)interesser over folkets. Så langt er de fleste enige (og undrer seg mer på hvordan vår sosialisme skal unngå å havne i samme uføre). Men hvorfor må denne overklassen ekspandere? Her er punktet da vi oftest gir opp den vitenskapelige analysa og hopper over på appell til folks intuisjon: Så mye aggresjon kan da ikke være tilfeldig? Et så ekspansivt militærapparat - osv.

Vi kan ikke vente at andre skal forstå Sovjet-imperialismen så lenge vi knapt gjør det sjøl. Hvilken konkurranse tvinger Sovjet utenlands, f.eks.? Hva ville skje med overklassen der

Nettpublisering ved Forvaltningsorgan for AKPs partihistorie (www.akp.no) 2020

dersom den ikke ekspanderte? På hvilken måte kan Sovjet gå konkurs? Hvor mye av ekspansjonismen ligger i at overklassen har satt seg på en tidsinnstilt bombe av folkelig aggresjon som de bare kan holde avkjølt over lengre tid ved utsikter til økonomisk framgang? (Ideologiske røykteppe, rein volds- makt, apati og forsøk på å kanalisere aggresjonen over i rasisme og erobringstrang har bare en viss levetid - før eller seinere vil folk rett og slett ha det bedre.) Jeg trur en god del ligger her, men er åpen for motforestillinger. Hoved- påstander min er at vi trenger et teoretisk gjennombrudd her før vi kan vente oss et propagandistisk gjennombrudd. (Det betyr ikke at vi skal legge ned propagandaarbeidet i mellom- tida!)

Ut fra den ensidige rivaliseringtesen skulle en også tru at Sovjet har interesse av å utsette krigen i det lengste, for å bygge ut brohoder og finlandiserte allierte i fred og ro og slå til når vilkåra var de gunstigste. (Unntaket er dersom en mener USA ikke er i nedgang, men kan styrke seg igjen.) Men hvor lang ventetid tillater den indre utviklinga i Sovjet? Hvor lang tid går det før Sovjet rett og slett er på jakt etter et "påskudd i Sarajevo"? (Visst kan de "snuble" ut i krig, men nå er det det indre grunnlaget jeg spør etter.) Har andre brukbare kunnskaper eller ideer, så svar meg:

Hvorfor må Sovjet ekspandere?

Jallalabad

- * -